

жете да знаете всякога, какъ може да стане общество-то благополучно; затова трѣбва да оставяте тѣжъ грижѣ на оныя, на които е общество-то возложило да мислятъ за това нѣчто, и да повелѣватъ въ имя-то на всички-ты.

Вообще, любезни мои дѣца, покореніе на погорни-ты отъ насъ: на царя, или на господаря, или на родители-ты, или на учители-ты, е една отъ главны-ты наши длѣжности, зачтото непокорство-то безъ сомнѣніе ны прави несчастливы. Дадохъ ви на примѣръ волю, дѣца, да идете въ градинѣ-тѣ, и да си поиграете, колкото ви е драго, при дрѣнове-те; зарачахъ ви обаче да не ходите въ двора около вѣбела. Ако прѣстѣпите тѣжъ мою заповѣдь, тогава е опасно за живота ви, или ако избѣгнете отъ тѣжъ опасность, щете изгубите изведнѣжъ всички-ты си удовольствія за напослѣдъ: зачтото, понеже вы обичаете и не искамъ да пострадате нѣчто зло, чтомъ вы видите, че сте непослушливы, не щѣ могъ вече да ви дамъ позволеніе да идете въ двора и отъ тамо въ градинѣ-тѣ при дрѣнове-те; зачтото не щѣ могъ вече да ся увѣрѣ на ваше-то благопокорство, и щѣ имамъ подозрѣніе да не отидете около вѣбела. И така, отъ какъ престанете отъ работѣ, вмѣсто да излазите на свободенъ воздухъ и да ся веселите, ще е нужда, кога нѣмамъ время да вы подружѣ, да сѣдите въ тѣсенѣ горницѣ и да ся утѣснявате. Това да ли бы ви было пріятно?